

Wie vertaalt, loopt onvermijdelijk tegen de grenzen van de taal aan. In deze rubriek presenteert elke maand een vertaler zijn of haar weerbarstigste vertaalprobleem – en de uiteindelijke oplossing.

Marjolein Algera

Wat is het grootste vertaalprobleem dat u bent tegengekomen?

In het kinderboek *Eddy Stone and the Epic Holiday Mash-Up* van Simon Cherry (dat ik vertaald heb onder de titel *De schat van Gruizelkaak*) heeft de kapitein niet zoals gebruikelijk bij piratenkapiteins een ‘parrot’ (‘papegaai’) op zijn schouder, maar een ‘carrot’ (‘wortel’). Met die wortel zal hij later in het verhaal een nare piraat verslaan. Omdat dat *carrot* natuurlijk gekozen is vanwege de overeenkomst met *parrot*, kon ik dat in dit geval niet vertalen met *wortel*. Ik moest iets vinden dat lijkt op het woord *papegaai*.

Hoe hebt u het opgelost?

In het Nederlands heb ik eerst gezocht naar vervangers van de wortel die qua ritme zouden kunnen rijmen op *papegaai*. Onder andere zijn de vertaalmogelijkheden *papaja* en *pastinaak* voorbijgekomen, maar ik was daar toch niet blij mee. Bij *papaja* ligt de klemtoon verkeerd, en welk kind kent nog *pastinaak* (blèrgh)? Na lang wikkelen en wegen is het *plastic haai* geworden, vooral omdat dit qua ritme en klank het meest lijkt op *papegaai*, en de nare piraat er evengoed, zonder al te veel aanpassingen, mee verslagen kon worden.

Marjolein Algera (1965) heeft de toneelacademie in Maastricht afgerond, en is sinds 1995 werkzaam in de nasynchronisatie als stemactrice. Hiervoor won ze in 2004 de Zilveren Koe. In 2012 begon ze met vertalen. Ze heeft onder meer de tekenfilmseries *Avatar* en *The Thunderbirds*, en de bioscoopfilms *Paddington* en *De GVR* vertaald. Het eerste kinderboek dat ze vertaalde, is *De schat van Gruizelkaak* (De Fontein, 2016).

Foto: Marjolein Algera